

Kardos Ferenc

Szőnyegek falainkra

1. szőnyeg

csecsen férfi - markolat - penge - hegy - orosz zubbony - tizenhat éves baskír fiú - markolat - cső - golyó kavarta örvény - lyuk - szívüreg - férfiarc lángban - csöndbe csapódó csönd - ráncokat telítő vörös folyam üzenete - ahogy becsapódik riadt fiúszembe - hátrahököl - lép - megdöbben - előránt - valamit - figyel - bambán az ég felé bámul - majd felkapja fejét egy - neszre - vagy inkább nem hallja arra - zuhanó táj alá türemkedik - még - elbújna utószor de már nem lehet - az ég is zuhanni kezd - nem csak rá - még egy kapkodó mozdulat egy acéldarab után - jel egy másik agynak hogy - az idegpályán elindulhat a szerelvény a robbanóanyaggal s kirakódás után - miközben elrobban a kijelölt mennyiség rakétát röpitve egy másik - állomásra ahol már fölszaggatták a síneket - megpihen - rozsdásodik - a haragos zöld gazban messzire vöröslő csikokká mintává szelídül - sohasem visz többé hangot - semerre - - -

1997

Ima egy kolostorrom falára

A varratok alatt nem rothadnak a szálak, virágzásuk még tart - madarak csipkedik - itt ott virulnak vérvörösen - kibuggyannak házfalon, aszfalton, zászlóhímzésben, varrottas térképeken, sárga fényképfoltokon, ingszakadásban, eres homlokon, maroknyi gyomrokban, rácsos szívkamrákban -

-----
 ráncok, folyók, utak sorsvonalait nincs ki olvassa - nincs ki látná s kitép-
 né a dudvát, a gatz - nincs ki kívül áll: mind utazunk - ki gyűlöl, ki jel, ki
 áldozat, ki csak olvasni akarja az utat - nincs ki látná régi kardok hogy
 kellnek ki a lápból, házfalakból, aszfaltból, zászlók tengeréből, hom-
 lokok kolostorfalai mögül, romos szívkamrákból - nincs ki látná hogy
 kapnak utánuk diadalittas karok - nincs ki a falakon békítön jár - nincs ki
 házat építene romokon -----

szobányi kolostorban - bedübörög a kamion gyilkos szava s a szomszéd
 televíziójából belebög egy halottashír-ének - nincs ki, nincs ki csendre
 intené a népet

1956

tizennyolcéves és hét napos - meg egy szemüveges, kalapos - meg egy szép szál
gerenda-ember - meg egy zubbonyba bújt kötelesség, kezében csupa
kötelességgel: kulcs, trágár szó, fenyíték - meg egy ki ítéletet olvas - - - - -

dadog, mert sötét a hajnal,- meg egy ki verset ír ráncaiba kiolvashatatlan
szavakkal: mert olvasni tilos - meg a vér, a veríték - meg az ajtófélfák: a
kopott, az átfestett, az utolsó, mire csókot a nap ad - meg
ki hivatalból öl - a rém- álmok gyűjtőhelyén kemény a szív,
akár az ököl - s vele az ki látja, jelenteni még aznap - meg a bíró
és Pilátus - meg Jézus - meg a téglák - kik hallgatnak - mind - hallgat-
nak - a torkokból kiszabadult utolsó szavak hurokfelhőkön lógnak odafönn - -

a vezényszó még a vezénylő ajkán, a golyó még a tárban, az intő kéz még
zsebben - a csönd öl - élők sorfala közt holtak menetben, már készülnek a
temetők - írja aki írni tud - évekel később - élt tizennyolc esztendő - - - - -

Metod Frlic (Szlovénia): Cím nélkül
33. Nemzetközi Művésztelep, Lendva, 2005.